

ЕСЕНЬ

Гостувà и си отивашъ,
дружелюбна, бабо Есень!
Въ кой ли нашъ кжтъ не над-
никна
и не внесе радостъ пѣсень? ..

Ужъ си гостенка пкъъ всички
ни съсъ плодове гощавашъ.
Какъ на всички ни е мжно,
че си вече заминавашъ! . .

Чичо Стоянъ

ЕСЕНЬ

Спустна се отгоре
тихо есеньта
и покри съсъ злато
горскитѣ листа.

Дружно отлетѣха
птичкитѣ на югъ,
звѣнки пѣсни спрѣха —
тжжно стана тукъ.

Клюмнаха главички
полскитѣ цвѣтя,
черни почернѣха
ширнитѣ поля.

Млъкна и шурчето,
скри се и не пѣй. —
Често отъ небето
ситенъ дъждъ се лѣй.

Георги Костакевъ

ЕСЕНЬ

Жълтокоса есень
въ края роденъ шета —
пжди птички, пѣсень
отъ гори, полета.

Златни листи брули
въ гжститѣ джбрави,
друга сливи, дюли
и орѣхи здрави.

Кара небесата
день и нощъ да плачатъ,
врани отъ селата
въвъ роякъ да грачатъ

Л. Пищяловъ

